

Dr n. med. Andrzej Pietraszek (1940–2013)

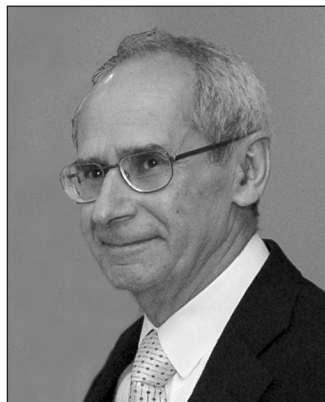
Dr Andrzej Pietraszek urodził się 13 lutego 1940 r. w Brześciu nad Bugiem. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. A. Struga w Warszawie w 1957 r. Studiował na Wydziale Lekarskim AM w Warszawie i uzyskał dyplom lekarza w roku 1964.

Staż podyplomowy odbył w Klinice Chirurgii i Położniczo-Ginekologicznej Uniwersytetu w Palermo na Sycylii, a następnie w Szpitalu Miejskim nr 6 w Warszawie. W grudniu 1966 r. rozpoczął pracę w Klinice Chirurgicznej Instytutu Gruźlicy, kierowanej przez prof. Leona Manteuffla-Szoega — początkowo jako stypendysta Studium Doskonalenia Lekarzy, a od 1967 r. jako asystent. Od 1973 r. nadal pracował w Instytucie Gruźlicy w Oddziale Torakokardiologicznym, prowadzonym przez doc. Tadeusza Jana Otto; w 1984 r. uzyskał tam stanowisko adiunkta.

W latach 1974–75 odbył roczne szkolenie z zakresu chirurgii serca i klatki piersiowej w Wythenshawe Hospital w Manchesterze jako Senior House Officer. Specjalizację z chirurgii ogólnej I stopnia zdobył w 1970, a z chirurgii klatki piersiowej — w 1976 roku. Stopień doktora nauk medycznych otrzymał w 1983 r. na podstawie pracy „Enzymatyczna ocena zabezpieczenia mięśnia sercowego w czasie operacji serca z zastosowaniem krążenia pozaustrojowego”; promotorem był prof. Tadeusz Jan Otto.

W latach 1983/84 i 1986/87 pracował na jednorocznych kontraktach w Department of Cardiothoracic Surgery, Wythenshawe Hospital w Manchesterze. Z ośrodkiem tym utrzymywałem kontakt, ponieważ przed laty pracowałem na torakochirurgii tej samej grupy szpitalnej, a w Wythenshawe Hospital szkolił się mój współpracownik.

Andrzej Pietraszek rozpoczął pracę ze mną 1 sierpnia 1987 r. na stanowisku adiunkta w Klinice Chirurgii Onkologicznej Instytutu Onkologii prowadzonej przez prof. Andrzeja Kułakowskiego. Włączył się do diagnostyki i gruntownego stopniowania oraz do prowadzonego od kilku lat programu skojarzonego leczenia drobnokomórkowego raka płuca — chemioterapii, całkowitego wycięcia z kontynuowaniem

chemioterapii i profilaktycznym napromienianiem mózgu [*Eur J Cardio-Thoracic Surg* 2001], a także — poprzedzonego chemioterapią — całkowitego wycięcia w raku niedrobnokomórkowym N2 [*Streszczenia XXVI Zjazdu Sekcji Chirurgii Klatki Piersiowej Serca i Naczyń TChP*, Wrocław 1996].

Powierzyłem Mu opracowanie dużej grupy chorych operowanych z powodu przerzutów do płuc. Andrzej Pietraszek wszedł w skład członków powstałego w 1991 r. International Registry of Lung

Metastases, ustanowionego w celu oceny długoterminowych wyników wycięć chirurgicznych przerzutów do płuc. Brał udział w International Workshop on Lung Metastases w Londynie w 1995 r., promowanym przez International Association for the Study of Lung Cancer (IASLC). Zgłoszeni przez niego chorzy zasilili zestawienie 5206 przypadków pochodzących z 13 ośrodków torakochirurgicznych Europy, 4 z USA i 1 z Kanady [*J Thoracic and Cardiovasc Surg* 1997]. Inne kilkoosrodkowe opracowanie dotyczyło przerzutów mięsaków tkanek miękkich [*Eur J Cancer* 1993]. Przedstawiał materiał Instytutu Onkologii na wielu zjazdach w kraju i na 2nd Central European Conference on Lung Cancer IASLC w Ljublanje w 1994 r. Jest współautorem prac poświęconych guzom endokrynnym klatki piersiowej [*Lancet* 1998 i 2001].

Napisał rozdział „Leczenie chirurgiczne przerzutów raka jelita grubego do płuc” do monografii *Nowotwory jelita grubego* pod red. M.P. Nowackiego (Warszawa 1996). Był też autorem obszernych opracowań leczenia chirurgicznego przerzutów do płuc w monografii *Mięsaki tkanek miękkich u dorosłych* pod red. P. Rutkowskiego i Z. Noweckiego (Warszawa 2009) oraz w podręczniku *Chirurgia onkologiczna* pod red. A. Jeziorskiego, A. Szawłowskiego i E. Towpika (Warszawa 2009, tom 4).

W ramach kursów Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego brał udział w wykładach w przedmiocie diagnostyki i leczenia nowotworów klatki piersiowej. Był konsultantem Szpitala Chorób Płuc (dawniej Sanatorium) w Rudce.

Wbudującym się Centrum Onkologii na Ursynowie z wielkim zaangażowaniem dopilnowywał, wraz z pielęgniarką oddziałową Anną Marią Szczerbą, prac wykończeniowych i naszego postulatów uruchomienia 6-lóżkowej sali pooperacyjnej, co oznaczało połączenie dwóch sal chorych w jedną. Czuwał nad wyposażeniem sali pooperacyjnej z monitorowaniem chorych, a także pracowni bronchoskopowej. W Centrum Onkologii na Ursynowie został mianowany z dniem 1 stycznia 1995 r. kierownikiem Oddziału Zabiegowego w Klinice Nowotworów Płuca i Klatki Piersiowej, kierowanej przez Tadeusza Lewińskiego. Po moim przejściu na emeryturę (31 grudnia 1997 r.) kierownictwo Kliniki objął prof. Maciej Krzakowski — kierownik Oddziału Zachowawczego. Andrzej Pietraszek przeszedł na emeryturę 31 grudnia 2008 r. Jego wielką zasługą był aktywny udział w rozwoju kadry Kliniki. Pod jego kierunkiem czterech chirurgów zdobyli specjalizację z chirurgii klatki piersiowej.

W związku z obchodami 80-lecia Instytutu Onkologii otrzymał Członkostwo Honorowe Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego.

Pasjami pozazawodowymi dr. Pietraszka były taternictwo i alpinizm: liczne wyprawy w Alpy, Kaukaz, Ałtaj Mongolski, Andy Kolumbijskie i Andy Ekwadoru. W 1974 r. brał On udział w pierwszej polskiej wyprawie w Himalaje w Nepalu — na Kangbachen (7902 m). Odznaczony został Złotym Medalem Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki. W roku 1978 zdobył ośmiotysięcznik Kanczendzongę — pełnił obowiązki lekarza wyprawy.

Niezbadane są wyroki Nieba — 5 grudnia 2013 r. Człowiek gór zginął na nieośnieżonym, oznakowanym przejściu dla pieszych. Wierzę, że śmierć nie zatrzymała Andrzeja. Wierzę, że śp. Andrzej, po swoim pracowitym, nacechowanym oddaniem i troską o chorych życiu, pokonał to przejście. Przeszedł do Wieczności.

Prof. Tadeusz Lewiński

e-mail: tadeusz.lewinski@gmail.com